

hold, som, naar Bestemmelserne i de omtalte Paragrapher ikke erholde nogen Tilfætning, vil kunne indtræde med Hensyn til romersk-katholiske Præster, muligen ogsaa med de anglikanske, græsk-katholiske og jødiske. Da nemlig idetmindste de Første vitterligen tælle flere forbudne Slægtskabs-Grader end den danske borgerlige Lovgivning, og da deres Confession slet ikke tillader dem i den Henseende at rette sig efter nogen borgerlig Lovs Afgjørelse, ville Romersk-katholiske, der ønske at indgaae et paa dansk Grund tilladt Egteffab, hvilket deres Præst ikke tør indvie, slet ikke kunne erholde Egteffab, medmindre man i et saadant Tilfælde enten vil prøve paa at aftrvinge deres Præst en Vielse, der er imod hans Samvittighed og vil foranledige, at han af sine geistlige Foresatte bliver affat, eller vil gjøre bagtæster, hvad der bedre var skeet fra først af, tillade det borgerlige Egteffab ogsaa i de anerkjendte Samsfund, hvergang den kirkelige Vielse paa Grund af religiøse Betænkeligheder er bleven nægtet Vedkommende af den Præst, de under de bestaaende Forhold nærmest ere henviste til. Og i denne Henseende har jeg tilladt mig at foreslaae en Tilfætning til Forslagets § 2 saavel som den ogsaa ved den næstforegaaende Betragtning motiverede Udeladelse af § 8.

Hvad den i §§ 3—7 foreslaaede Form for Indgaaelsen af det borgerlige Egteffab angaaer, da laa det rigtigt nok, saavidt skønnes, meget nærmere og naturligere, dersom det Hele kunde været henviist til Præsten i hans Person som borgerlig Embedsmand, været foretaget af ham uden nogen som helst religiøs eller kirkelig Ceremonie eller Udtalelse, i borgerlig Dragt, paa uindviet Sted, efter en igjennem Justitsministeriet foreskreven Formular, samt Acten indført i en egen hos ham beroende Protokol. Og navnlig vil det ifølge den Form, som Forslaget antyder, neppe være at indgaae, at den borgerlige Lovgivning om Egteffabet, der vitterlig nok fra tidligere Tider af er stærkt paavirket ved hvad der ansaaes for christelig nødvendigt (med Hensyn til Etklæmme, forbudne Grader o. s. v.), kommer til at staae for den almindelige Bevidsthed som Noget, der kan forandres endnu lettere, end Erfaring hidtil har vist det, saa Egteffabet i Manges Dine saaar

end mere Lighed med en vilkaarlig indgaaet Contract, der efter fælles Dverenskomst atter kan haves, end dette allerede er Tilfældet. Men da denne Virkning vel neppe er til at forebygge, efterat den foreslaaede Form allerede har vaakt stor Opmærksomhed trindt om i Landet, saa det paa den ene Side ifkun vilde see ud som et Slags Dølgemaal af det Væsentlige i Sagen og Egteffabets blot borgerlige Legitimation, dersom hiin Form nu blev frafaldet, medens det paa den anden Side synes, som om den vieblikkelige Spænding vel endog kunde friste Noget af de Dissenterende til ogsaa at ønske sig fritagne for den blot borgerlige Forhandling med een af deres Medborgere, som dog tillige er Præst i Folketirken, skal jeg ikke i denne Henseende driste mig til at foreslaae nogen Ændring.

Ifølge det hidtil Udviktede tillader jeg mig saaledes at indstille det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse med følgende Forandringer:

Overskriften foreslaaes (principaliter) ombyttet med følgende:

Forslag til foreløbig Lov om Egteffabs Indgaaelse uden kirkelig Vielse m. v.

eller (subsdialiter):

Forslag til foreløbig Lov om det blot borgerlige Egteffab m. v.

I § 2 sættes (,) efter „Troessamsfund“ og tilføies: saavel som imellem Personer, der vel begge høre til eet og samme af disse, men hvem den vedkommende Præst skriftligen erklærer sig ved religiøse Grunde forhindret i at meddele den kirkelige Vielse.

§ 8 udelades.

De følgende Paragraphers Nummere blive derefter at forandre.

I § 10 udelades Ordet: „og,“ hvor det forekommer første Gang, og istedetfor samme sættes: eller dog.

Medundertegnede Borgen og Sørensen kunne ikke dele de af Udvalgets øvrige Med-